

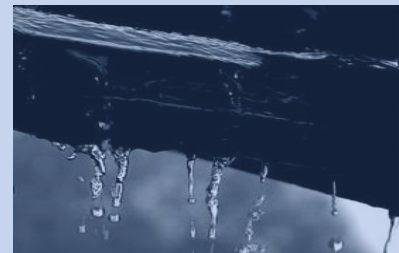
Một Ngày Trời Xanh

Nam Thảo

*Xót xa tan cuộc tháng này!
Muốn vùi chôn hận sử đầy đau thương
Nhưng rồi sáng tối ngóng swong
Chờ mây hỏi gió con đường nào quê?*

*Quê tôi! Một mảnh ê chề!
Quê tôi còn đó nhưng về lối đâu?
Lối đâu có rặng trâm bầu?
Mái tranh còn có nhịp sần tiếng mưa!*

*Mưa bay lớt phớt còn chưa
Uớt lên đám cỏ mà xưa giặc vào
Biển dâu nước đục đủ màu
Khăn tang lệ thấm giọt đào áo hoa*

*Bơ vơ tượng đá khóc òa
Chiến xa đại bác sao đà buông nghiêng?
Ta buồn ôm khúc đảo điên
Hát câu hư thực triền miên núi rừng.*

*Núi khuya rừng vắng mịt mù
Ta nâng phiến mộng lạnh lùng tả tôi.
Chiều mưa bong bóng chơi vơi
Vỡ tan theo nước em ngồi mà xem!*

*Tháng tư chút nắng qua rèm
Có vầng trăng rụng trải thềm đêm nay
Trăng sông ngọn vắn sợi dài
Cho tôi phép lạ một ngày trời xanh!*

Nam Thảo